

[Christophersen]

slag, efter min opfattelse i strid med tankerne om, hvordan dette hus skal arbejde.

Ud fra dette klare synspunkt, som også tager sigte på andre ideer i denne retning, vil jeg anbefale, at man stemmer nej til det af hr. Kaj Hansen fremsatte dagsordensforslag.

(Kort bemærkning):

Kirsten Jacobsen (FP):

Når jeg begærede mødet udsat, var det faktisk ud fra et seriøst forsøg på endnu en gang at lade nogle mennesker tænke sig om, som ikke synes, at dette er et godt forslag.

Når jeg og en del af fremskridtspartiets folketingsgruppe kan stemme for hr. Kaj Hansens dagordensforslag, så er det simpelt hen ud fra – foruden at vi anser det, der står i det, for et mindre onde end det forslag, vi har til behandling – at der står i sidste sætning, at tinget går over til næste punkt på dagsordenen. Det vil sige, at det umulige lovforslag, nr. L 91, én gang for alle var kastet ned under bordet, og så kunne skatteministeren og hans forligspartier og andre partier her i folketinget starte på en frisk, lægge noget på bordet, som kunne bruges, og som vi kunne være bekendt at præsentere befolkningen for. Det var baggrunden. Jeg vil personlig stemme for hr. Kaj Hansens dagsordensforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af *Kaj Hansen* (DKP) (se foran)

forkastedes, idet 20 stemte for, 105 imod; 23 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 37 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 37 stemte for, 105 imod; 6 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4-6

vedtoges uden afstemning.

§ 1, således ændret, og §§ 2-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om afgift af visse detailspakninger.

(Lovforslag nr. L 106. Fremsat 23/11 77. Første behandling 29/11 77. Betænkning 9/12 77).

Der var stillet 13 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Camre (S):

Dette forslag, som så dagens lys den 23. f. m., er under udvalgsbehandlingen undergået en række ændringer, og det er, må vi nok sige, ændringer til det bedre.

Der har i offentligheden været en række misforståelser med hensyn til, hvad denne afgift egentlig vedrørte. Jeg finder derfor grund til at understrege, at der ved de ændringsforslag, som vi nu skal behandle, i vidt omfang bliver tale om at tilbageføre området for afgiften til de områder, som oprindeligt var undergivet denne afgiftsbelægning, nemlig emballager, som anvendes til øl, mineralvand, spiritus, vin, læskedrikke, koncentrat af forskellige læskedrikke, most og endvidere eddike, spiseolie og denatureret sprit. Det vil sige, at hvis man, som det har været gjort nogle steder i offentligheden, beregner denne afgift som gældende for emballage af den art sådan på et bredt område, så ville man kom-

[Camre]

me til et helt andet resultat end det, der faktisk er hensigten med lovforslaget.

Vi har endvidere opnået enighed mellem et flertal af udvalgets medlemmer om at lave en enhedsskala for så vidt angår flasker af glas og af plast; der skelnes altså ikke i disse tilfælde mellem materialerne, og der er tre klasser, bestemt af de pågældende flaskers størrelse, endvidere en særavgift på øldåser og en særavgift på kartoner, der anvendes til de nævnte varer.

Det har i debatten gentagne gange været fremført, at det kunne være ønskeligt, om vi udvidede denne afgifts område væsentligt mod til gengæld at sætte enhedstaksten væsentligt ned. Der er megen sympati, tror jeg, jeg tør sige, i samtlige forligspartier for dette spørgsmål, men vi har måttet erkende, at en sådan stærkt udvidet emballageafgift forudsætter et grundigt forarbejde og i væsentlig grad et forarbejde, som ikke henhører under ministeriet for skatter og afgifter, men snarere under miljøministeriet. Derfor må en sådan revision, en sådan ændring, vente, til vi har gennemført det nødvendige udredningsarbejde, hvor ikke bare omkostninger, men også energiforbrug og råvareforbrug for de enkelte emballagearter må være yderligere belyst.

Jeg skal på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne opfordre til, at man stemmer for de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag, herunder også det ændringsforslag, som indebærer, at lovens ikrafttræden udskydes til den 1. februar 1978, og i øvrigt opfordre til, at man stemmer imod de øvrige stillede ændringsforslag.

Thorndahl (FP):

Dette forslag om afgift på detailsalgspakninger er et barn af det seneste augustforlig, et endog særdeles ønsket barn.

De ændringsforslag, som forligspartierne, socialdemokratiet, venstre, konservative og det radikale venstre, nu har stillet, gør lovforslaget knap så urimeligt og knap så uadmindrerbart som skatteministerens lovforslag. Fremskridtspartiet kan derfor støtte ændringsforslagene bortset fra ændringsforslag nr. 4, fremsat af forligspartierne. Ændringsforslag nr. 3, stillet af socialistisk folkeparti og kristeligt folkeparti, vil fremskridtspartiet også kunne stemme for. Vi skal anbefale fol-

ketininget at stemme for de af os stillede ændringsforslag, nr. 1, 2 og 13.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 1 og nr. 2 drejer det sig om at tydeliggøre loven ved at ændre titlen fra »lov om afgift af visse detailsalgspakninger« til »lov om afgift af visse emballager«, jævnfør det i betænkningens optrykte spørgsmål, der viser, at afgiften nu lægges på varer, der omsættes både i detail- og engrosledet.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 13, der er et underændringsforslag til ændringsforslag nr. 12, mener vi, at afgiftsfritagelse bør indrømmes, når bindende kontrakt er indgået senest inden vedtagelsen af lovforslaget. Vi mener ikke, at det er tilstrækkeligt at indrømme afgiftsfritagelse, når bindende kontrakt er indgået senest på dagen for lovforslagets fremsættelse. Det er givet, at der kan være virksomheder, der uden at være vidende om afgiften har indgået bindende kontrakter efter lovforslagets fremsættelse. Det er trods alt ikke alle, der læser alt i aviserne eller hører alt, der bliver sagt i radioen. Vi mener derfor, at vort underændringsforslag nr. 13 vil være en rimelig forbedring.

Jeg vil gerne knytte nogle principielle betragtninger til det fremsatte lovforslag.

Ganske vist hører jeg ikke til et parti, man med betydelig selvironi kalder et parlamentarisk skolet parti, og ganske vist har jeg kun været herinde i knap et år, men jeg synes alligevel, det er rimeligt at sige, at det er utroligt, at man i det hele taget tillader sig at fremsætte et så dårligt gennearbejdet og et så dårligt gennemtænkt lovforslag. Jeg har til dato ikke brugt betegnelsen »tåbelig« her fra denne rigets fornemste talerstol, men jeg finder det særdeles velanbragt, når jeg om det af skatteministerens fremsatte lovforslag netop bruger betegnelsen »tåbelig«. Det fremgik tydeligt af de mange deputationer, der mødte frem, og af de mange reaktioner, vi har fået fra virksomheder og arbejdspladser, at dette lovforslag er blevet mødt med vantro og overraskelse.

Det fremføres ofte af repræsentanter for de fire forligspartier, at man står uforstående over for den parlamentslede, der er i befolkningen, uforstående over for den mangel på respekt, der er om arbejdet i dette hus. At et så ringe lovforslag som dette lovforslag om afgift af visse detailsalgspakninger overhovedet har set dagens lys, understreger på en

[Thorndahl]

meget direkte måde berettigelsen af parlamentsleden og den manglende respekt for folketing og regering. Ønsker man at være om vort folkestyre, så er den mest effektive måde at gøre det på at undlade at fremsætte så diskvalificerende ringe lovforslag som dette forslag.

Den tilfældighed, hvormed lovforslaget vil komme til at virke, vil naturligvis medføre konkurrenceforvridning og forstærket grænsehandel. På spørgsmålene herom har skatteministeren standardmæssigt og ubekymret udtalt, at konkurrenceforvridningen ikke skønnes at blive af væsentlig størrelse. Vi har allerede i dette år gennemført en række afgiftslove, som hver for sig medfører konkurrenceforvridning. Skatteministerens tankegang får mig derfor til at tænke på Zenons dialektik, hvor han har et eksempel med Akilles og skildpadden – selv om man måske nok kan sige, at dialektik sat i forbindelse med skatteministeren må opfattes som en eufemisme. Ligesom Zenon vil skatteministeren kunne påstå, at den rapfodede Akilles aldrig vil kunne indhente skildpadden, uanset hvor lille et forspring skildpadden får, og uanset hvor langt Akilles løber. Lige så rigtig er skatteministerens betragtning over den tilfældigt virkende og dårligt gennemtænkte afgiftspolitik, han hidtil har præsenteret folketinget for. Den samlede virkning af alle disse konkurrenceforvridende love er naturligvis voldsomme konkurrenceforvridninger for erhvervslivet.

Nu påstår socialdemokratiet, at partiet har en erhvervs politik, og det er vel teoretisk muligt, men på mig virker det nærmest, som om man med Osvald Helmuth vil kunne synges: det er ikke til at se det, hvis man ikke lige ved det.

Jeg synes, at dette lovforslag om afgift af detailsalgspakninger klart viser, hvad det drejer sig om for socialdemokratiet: tilfældigheder, binding af samfundsressourcer til helt unyttige formål, både i det offentlige og i virksomhederne, irritation i virksomhederne, forstærkelse af vanskelighederne ved at udvikle små virksomheder til større virksomheder og urimelige konkurrenceforvridninger.

Nå, men der er jo også andre af forligspartierne, der påstår, at de fører en erhvervs politik. Tag nu f. eks. partiet venstre. Partiet har eksempelvis stillet en forespørgsel om, hvorledes regeringen vil fremme etablerin-

gen, opvækstmulighederne og eksistensvilkårene for de mindre virksomheder, og partiet mener, sådan som det er fremført af venstres nuværende gruppeformand i en lang række aviser landet over, at det er påkrævet at forenkle den offentlige administration. Hr. Ivar Hansen uddyber dette med bl. a. den betragtning, at den næste store reform efter venstres opfattelse bør dreje sig om den offentlige administration, idet endemålet skal være forenkling, effektivitet og decentralisering.

Modsætningsvis lægger fremskridtspartiet det i en erhvervs politik, at beskæftigelsen skal forøges og vor konkurrenceevne skal forbedres. Derfor må fremskridtspartiet stemme mod lovforslaget ved tredje behandling.

Endelig skal jeg på fremskridtspartiets folketingsgruppes vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at vedtagelsen af emballageafgiften vil være en administrativ byrde for erhvervslivet, samtidig med at den bidrager til at forhøje pris- og omkostningsniveauet og skaber konkurrenceforvridning.

Efter tingets opfattelse er der langt mere behov for foranstaltninger, der kan lempe erhvervslivets byrder og lette pris- og omkostningsniveauet.

Tinget fortsætter derefter behandlingen af denne sag.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ellemann-Jensen (V):

Dette afgiftslovforslag er en af de sidste frynser på augustforlig II. I venstre har vi loyalt levet op til forligets ordlyd, hvorefter vi skal hente 130 mill. kr. ved en afgift af detailemballage og samtidig indrette afgiften sådan, at den fremmer genbrug, men tager rimeligt hensyn til virksomhederne.

Det siger sig selv, at man ikke kan fremme genbrug helt uden at genere nogen virksomheder, først og fremmest dem, der fremstiller engangsemballage. Derfor har vi da også erkendt, at vi ikke kan stille alle virksomheder konkurrencemæssigt ens. Det er uden mening med den bundne opgave, som augustforligets tekst har stillet os.

[Ellemann-Jensen]

Under de meget lange og meget vanskelige forhandlinger, der har været om denne afgift, har vi fra venstre hele tiden ønsket, at afgiftsområdet bliver så bredt, at vi kunne nå frem til meget lave afgiftssatser. Ministeren lovede da også her ved første behandling, at han hurtigt vil undersøge mulighederne for at brede afgiften ud og nedsætte satserne. Det tilsagn fra ministeren har været afgørende for, at vi i venstre i overensstemmelse med forliget nu kan gå ind for en afgift på et mere begrænset område, nemlig først og fremmest drikkevareremballager.

Under forarbejdet til lovforslaget pegede vi bl. a. fra venstres side på en lang række forskellige emballager, der muligvis kunne inddrages under afgiften for at få satserne sat ned. Ministeren valgte så en enkelt ting ud, nemlig de plastbægre, der optrådte i den famøse og nu heldigvis forsvundne § 3 i lovforslaget. Ministeren havde ment, at det lod sig administrere at lægge afgift på plastbægre til viktualievarer, men det viste sig meget hurtigt under udvalgsarbejdet, da vi fik reaktioner fra de berørte erhverv, at det var en umulig opgave. Opgaven var umulig, fordi der her var pillet en lille ting ud af en stor samlet helhed, og så fordi ministeren ikke i tide havde forhørt sig hos sagkundskaben.

I det hele taget har det nok været karakteristisk for arbejdet med dette lovforslag, at sagkundskaben og de berørte virksomheder er kommet ind i billedet på et alt for sent tidspunkt, og det håber jeg ministeren har lært af til en anden gang. Når man hertil lægger ministerens utrolige stædighed, så er det meget vanskeligt at nå frem til et for alle parter tilfredsstillende resultat. Det resultat, der ligger her nu med ministerens ændringsforslag, var det bedste, vi kunne komme frem til inden for de rammer, der var givet os på forhånd med forligsteksten fra august, og det resultat mener vi er til at leve med.

Jeg må sige, at hr. Thorndahls valg af adjektiver virker hysterisk. Vist er det ikke en rar afgift. Hvilke afgiftslove er overhovedet rare? Men som lovforslaget kommer til at se ud nu med de ændringsforslag, som støttes af et flertal, rummer det slet ikke de samme urimelige skævvridninger, som vi så i det tidligere forslag. De skadevirkninger, som en sådan afgiftslov nødvendigvis må påføre enkelte erhvervsgrøner, er forholdsvis beskedne. De er i hvert fald uundgåelige, hvis vi virke-

lig skal tage forligsteksten om genbrug alvorligt og samtidig hente 130 mill. kr. hjem på afgiften.

Der kunne nok være kommet en bedre lov ud af det, hvis der var blevet brugt et års tid eller måske mere på at forberede loven i samarbejde med de relevante erhverv. Vi havde gerne medvirket til at give ministeren den fornødne tid, samtidig med at vi skaffede 130 mill. kr. om året frem andre steder fra, men ministeren ønskede at holde sig strikte til forligsteksten, ministeren ønskede ikke tid til at gøre arbejdet grundigere. Så må vi naturligvis følge forligsteksten til punkt og prikke. Men ærgerligt er det nu, at vi ikke fik noget endnu bedre ud af det.

Med disse ord skal jeg på venstres vegne give tilslutning til lovforslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag, og jeg skal tilsige ministeren vor vågne opmærksomhed i forbindelse med det forestående arbejde med en yderligere forbedring af loven.

Så er der hr. Thorndahls dagsordensforslag. Lad mig sige helt klart til hr. Thorndahl og til fremskridtspartiet, at det dagsordenspjet vil vi ikke have noget med at gøre i venstre. Om så fremskridtspartiet kom frem med et dagsordensforslag, der konstaterede, at to og to er lig med fire – det er jo sådan nogenlunde det, man udtrykker med dette dagsordensforslag – så vil vi ikke være med til det pjet. Vi sidder her i folketinget for at arbejde os igennem nogle problemer, ikke for at lege »vælte regering« i tide og utide.

John Winther (KF):

Vi vil fra konservativ side stemme for de ændringsforslag, der er stillet af skatte- og afgiftsministeren med tilslutning fra et flertal af udvalget.

Jeg skal i øvrigt ikke her ved lovforslagets anden behandling sige så forfærdelig meget om det; jeg tror, at der både inden og uden for udvalget efterhånden er vekslet de bemærkninger, der skal til. Men jeg føler dog trang til at sige efter det, der nu er blevet sagt, at vi langtfra finder, at det resultat, der er blevet opnået, er ideelt. Vi havde, og det gav jeg også udtryk for ved første behandling, langt foretrukket, at vi havde fået en ensartet og lavere afgiftssats, fordelt på et større antal enheder, men det kunne vi altså ikke komme igennem med.

[John Winther]

Det skal også siges, at når det konservative folkeparti går ind i et forlig, der vedrører en hel bunke forskellige ting, ja, så holder vi naturligvis de indgåede aftaler. Men for at citere en minister i anden sammenhæng, så vil jeg da godt sige, at dette lovforslag ikke er en blomst, der har groet i den konservative have. Vi står naturligvis ved de ting, der er blevet indgået, men vi vil, ligesom andre partier har givet udtryk for, nøje følge, at det ikke får nogen utilsigtede, konkurrenceforvridende følger.

Til det dagsordensforslag, der er blevet fremsat af fremskridtspartiet, skal jeg blot sige, at jeg ville have forståelse for det, hvis fremskridtspartiet endnu en gang begærede mødet udsat. Denne gang kan vi blot konstatere, at man ikke kan nøjes med ½ time, hvis man skal finde ud af, hvad det er, man mener inden for fremskridtspartiet. Det var vistnok det eneste parti, der i forrige omgang havde lidt svært ved at finde sine egne ben.

Vi kan naturligvis ikke stemme for dette poppede forslag, som her er fremkommet fra fremskridtspartiet. Det har ikke noget at gøre med en politisk forhandling, at hver gang man ikke kan få sin vilje, så fremsætter man et dagsordensforslag, som man i øvrigt også godt ved bliver stemt ned af det store flertal af folketinget. Det er simpelt hen spild af folketingets tid, og vi kan ikke medvirke til den slags ting. Men vi kan bekræfte, at vi stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og det gælder hele den konservative gruppe.

Bollmann (CD):

Jeg vil ikke kalde dette lovforslag for en blomst, jeg vil snarere kalde det for en tidsel, en af de tidsler i augustbuketten, der ikke nåede at springe ud i eftersommerens sol.

Under udvalgsarbejdet er der jo sket store ændringer i forslaget. Bl. a. er § 3, der omfattede plastbægre til viktualier, og som ganske åbenbart var urimeligt og umuligt at administrere, faldet ud. Men stadig væk er lovforslaget efter vores opfattelse et godt eksempel på, hvor tilfældigt punktafgifter rammer. Der er ingen tvivl om, at loven på en del områder fortsat virker konkurrenceforvridende og vil være til gene for en stor del af erhvervslivet. Derfor forstår jeg så udmærket både

venstres og konservatives ordførere, der ikke er særlig henrykte for forslaget.

Hvad angår de enkelte ændringsforslag, skal jeg meddele, at centrum-demokraterne vil undlade at stemme om ændringsforslag nr. 1, 2 og 4, og at vi vil stemme for de øvrige ændringsforslag, fordi det dog er forbedringer. Men vi vil fortsat stemme imod lovforslaget som helhed ved tredje behandling.

Der er nu igen fremsat et dagsordensforslag fra fremskridtspartiet. Om selve indholdet af dagsordensforslaget skal jeg sige, at vi egentlig ikke er ret uenige, men vi finder, at antallet af disse dagsordensforslag efterhånden er ved at tage overhånd, og vi vil undlade at stemme.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti vil principielt gerne medvirke til en lov af denne karakter, hvor vi forsøger på at fremme genbrug ad afgiftsvejen, det skal der ikke bestå tvivl om.

Med dette lovforslag er det sådan, at fra forligsflertallets side er det nok ikke så meget genbrug, det handler om, men det handler om at skaffe 130 mill. kr. Som jeg sagde ved førstebehandlingen, vil vi ikke lade os gå på af det. Vi vil bedømme lovforslaget ud fra de kvaliteter, som lovforslaget har, og det vil for vores vedkommende sige, at vi vil bedømme det ud fra, hvor effektivt det er til at befordre genbrug. Der har vi vores meget store tvivl.

Det centrale punkt kan man i og for sig hurtigt trække frem: ifølge et af de ændringsforslag, der er stillet af forligspartierne, skal der af flasker på ca. 1 liter svares en afgift på 65 øre, mens der af papkartoner skal svares en afgift på 15 øre. Det er juice, det specielt handler om her, et af de steder, hvor man faktisk havde rimeligt håb om at flytte forbruget fra papkartoner over til flasker. Vi er bange for, at når man lægger en 5 gange så stor afgift på flasker som på kartoner, så kommer lovens sigte med hensyn til genbrug ikke frem.

For mange af de øvrige ting gælder, at det rammer områder, hvor der ikke er særlig stort håb om genbrug, så når man skal forsøge at trække det sammen til en enkel vurdering, så kan vi sige, at vi ikke føler os tilfredse med forslaget, som det er. Derfor har socialistisk folkeparti sammen med kristeligt fol-

[Ole Olsen]

keparti stillet et ændringsforslag, hvorefter alene beholdere af metal beskattes med 25 øre pr. stk. og andre beholdere beskattes med 15 øre pr. stk. Det må selvfølgelig erkendes, at det giver et vist provenutab i forhold til det ændringsforslag, der ligger fra flertallet. Såfremt flertallet havde været forhandlingsvilligt, ville vi godt have snakket om provenuets størrelse, men det har man ikke været, så derfor vil vi fastholde vores ændringsforslag. Ændringsforslaget har den ganske klare virkning, at det i langt højere grad end flertallets ændringsforslag fremmer genbrug.

Såfremt vores ændringsforslag ikke kan blive vedtaget, mener vi ikke at kunne medvirke til at gennemføre lovforslaget.

Kaj Hansen (DKP):

Uanset at dette lovforslag bliver besmykket med ord som »genbrug« osv., er det et regulært afgiftsforslag. Det er tydeligt fremgået under behandlingen i udvalget.

Jeg vil gerne sige om nogle af ændringsforslagene, at det eneste ændringsforslag fra ministeren, vi kan tiltræde, er nr. 5, fordi herefter udgår § 3, og det vil sige, at der falder en afgift bort.

Til det af hr. Ole Olsen stillede ændringsforslag må jeg sige, at det vil vi stemme imod, fordi vi er imod disse afgifter.

Det er ikke rigtigt, hvad hr. Ole Olsen siger, at det fremmer genbrugstanken. Hvis hr. Ole Olsen en lørdag, hvor han har tid, sammen med nogle venner får en halv flaske brændevin og, når den er tømt, skal have en ny, så ved hr. Ole Olsen, at den flaske vil de handlende ikke tage imod, og den vil de ikke godtgøre.

Hvad er det så for en snak om genbrug? Man har overhovedet ikke, da man forelagde dette forslag, der besmykker sig med ord som »genbrug«, taget højde for, at forbrugerne kan komme af med den emballage, som skulle bruges flere gange. Og en emballage, der skal bruges flere gange, men som man ikke kan komme af med, og som man ikke kan få noget for, bliver en engangsemballage. Derfor skal man holde op med al den snak om, at dette har noget med genbrug at gøre. Det har det ikke, det er et rent afgiftsforslag, og derfor vil vi også stemme imod de ændringsforslag, der ligger.

Så må jeg sige med hensyn til dagsordener – der er jo fremsat én fra fremskridtspartiet, – at i den udformning, den har fået, kan vi ikke stemme for den. Men det er jo nok ikke tilfældigt, at der både til det foregående lovforslag og til dette forslag var en dagsorden. Hvorfor? Fordi disse forligspartier sidder og laver noget, som de dårligt nok vil være bekendt, den dag det foreligger som lovforslag. Derfor er der bl. a. rakt en hånd ud, forstået på den måde, om man dog ikke i hvert fald kunne lave sådan nogle umulige lovforslag om som dem, man har set her ved behandlingen i eftermiddag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo et led i augustforliget, og i modsætning til det andet, vi har talt om i dag, rammer det jo alle lige hårdt, hvad enten de tjener meget eller lidt, så jeg nærer ikke samme betænkeligheder ved at anbefale, at vi gennemfører det som led i augustforliget.

Jeg kan så føje til, at nu er der jo fremsat et dagsordensforslag, og jeg kan gentage, hvad jeg sagde før, at man tager stilling til et lovforslag ved at stemme for eller imod, ikke ved at stemme om et dagsordensforslag. Derfor agter vi at stemme dagsordensforslaget ned.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg ved ikke, om det er tilladt, at jeg først kommer med den botaniske bemærkning, når mangfoldige siger, at det ikke er en blomst, det er en tidsel, at tidsler kan være særdeles skønne blomster og kan være særdeles skønne planter, så hvorfor misbruge den skønne plante i denne debat? Nå, det var et sidespring.

Kristeligt folkeparti er af den opfattelse, at det er uheldigt i det hele taget at udvide afgiftsområdet, fordi man hermed, ja, man kan vel sige formerer administrationen i næsten alle led. Endvidere vil sådanne nye afgiftsområder altid påføre de berørte erhvervsområder forskellige ulemper og omkostninger, og det vil forvride konkurrencen, således at forskellige investeringer, der er foretaget, vil være spildte.

Vi må dog indrømme, at vi over for dette forslag havde en positiv indstilling, fordi vi ud fra miljømæssige og ressourcemæssige betragtninger gerne så, at man tog hensyn til

[Arne Bjerregaard]

det omtalte, f. eks. ved at pålægge en afgift, hvis dette var den vej, man måtte gå for at tage disse hensyn. Men denne afgift, man nu har fundet på, har på trods af den megen tale om det miljøvenlige, genbrug osv., og på trods af at man har taget de mest horrible ting ud af det oprindelige forslag, trods alt kun ét formål: efterhånden at skaffe 130 mill. kr. i kassen – intet andet, intet mere. Der er ikke foretaget nogen som helst undersøgelse. Der er ikke belyst noget som helst forud for fremsættelsen, og jeg tør næsten påstå, at der har været en eklatant uvidenhed på hele området med hensyn til produktion, fremstillingsomkostninger, distribution, afgrænsningsmuligheder, energiforbrug osv. Dette synes jeg har kendetegnet næsten alle forligspartier under hele behandlingen af dette forslag.

Så hører vi, jeg havde nær sagt både indenfor og udenfor, at alle forligspartierne er mere eller mindre kede af lovforslaget, men alligevel har man ikke kunnet tage sig sammen til at tage forslaget af bordet. Hvem der bærer skylden herfor, kan vi andre selvfølgelig kun gisne om, men vi kommer nok nær til sandhedens erkendelse ved disse gisninger.

Mangt og meget, også for dårligt gennemtænkt, indrømmer jeg, har vi været med til at gennemføre i dette ting – jeg skal også gerne nævne noget så tosset som en sukkerafgift – men dette forslag siger trods alt sparto til alt, hvad partier eller forlig tidligere har båret igennem dette ting. Dette forlig skulle omfatte de såkaldte parlamentarisk skolede. Gammelparlamentarikerne er det, der gennemfører dette. Dette lover sandelig ikke godt for fremtiden.

At få noget positivt ud af dette forslag er simpelt hen håbløst, det er forslaget for horribelt til. Alligevel har vi sammen med SF prøvet på at stille et ændringsforslag, om man dog ikke ville kigge på dette og sige, at her er trods alt noget, som er nemmere at administrere. Her er noget, man kan overskue, og her er noget, som i al fald har større virkning, når man vil se på interessen for genbrug. Men vel, vi har ikke store forhåbninger om, at det bliver vedtaget.

Selv om altså vort ændringsforslag ikke vedtages, vil vi stemme for de fleste af de øvrige ændringsforslag, dog minus nr. 1, 2 og 4.

Med hensyn til det fremsatte dagsordensforslag fra fremskridtspartiet kan jeg kun på nuværende tidspunkt sige, at vores stilling til dette forslag vil fremgå rent fysisk på et senere tidspunkt i dag. Jeg finder det, som det allerede er sagt, særdeles utidigt at ville gribe ind på denne måde med et dagsordensforslag. Det er og bliver en uskik, og jeg mener, at med den behandling, vi har mulighed for at give lovforslagene i udvalgene, så må det være dér, det foregår, og ikke ved at forhindre noget, som et flertal nu er blevet enigt om, gennem dagsordensforslag. Jeg finder det altså urimeligt, men på en måde er vi positivt indstillet over for det, der står i dagsordensforslaget. På den anden side skal jeg som sagt ikke på nuværende tidspunkt røbe, hvad vores stilling vil være. Det vil senere fremgå af debatten.

Waldorff (VS):

Vi kunne ikke være til stede ved første behandling, så jeg skal ganske kort sige, at VS' holdning til dette forslag er, at det må man gå imod. Det er ikke, fordi vi principielt er imod, at man forsøger at styre et forbrug over afgifterne, hvis det vel at mærke går den rigtige vej, men fordi vi er imod, at en sådan styring, som kan have et miljømæssigt sigte, bruges som et afgiftsforslag, at der sker en indskrænkning af forbrugsmulighederne for befolkningen.

Vi ville kunne tage stilling til nogle detaljer i dette forslag ud fra en overvejelse omkring de miljømæssige aspekter, men dog må vi sige om samtlige ændringsforslag – altså også det fra hr. Ole Olsen og hr. Arne Bjerregaard – at vi ikke ser noget som helst klart miljømæssigt sigte i de ændringsforslag, og vi vil afholde os fra at blande os i ændringsforslagene. Vi vil undlade at stemme om dem.

Til sidst vil jeg sige om fremskridtspartiets dagsordensforslag, at det vil vi gå imod. Det er bestemt ikke den type argumentation, som vi vil bruge, når vi stemmer imod dette forslag ved tredjebehandlingen.

Anders Andersen (V):

De bemærkninger, jeg vil gøre til lovforslaget, er vendt til skatte- og afgiftsministeren. Jeg mener, det kræver en begrundelse, når jeg vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

[Anders Andersen]

De bemærkninger, jeg har til skatte- og afgiftsministeren, fremsættes med henvisning til forligsteksten, side 5 forneden, hvor der står i forbindelse med emballageafgiften, at der skal tages et rimeligt hensyn til virksomhederne. Jeg mener ikke, der er taget et rimeligt hensyn til virksomhederne med det lovforslag, der ligger. Vi ved, at der er en række virksomheder, der må standse deres produktioner på visse områder; de investeringer, der er foretaget, er sådan set spildt. Vi har allerede, efter at betænkningen er afgivet, fået henvendelse fra en enkelt virksomhed herom. Det vil sige, at det skader beskæftigelsen. Der bliver brug for nyinvesteringer til nye produktionsformer. Det skader også produktionsvirksomhederne, hvor man ikke længere kan bruge en bestemt emballage, fordi der lægges for stor en afgift på. Der skal man også til at foretage nyinvesteringer og omstille produktionen.

Det var ikke det, der var tænkt, dengang vi aftalte forligsteksten. Det var ikke det, der var meningen med det. Jeg beklager i og for sig, at skatte- og afgiftsministeren ikke har kunnet opfylde forligsteksten med hensyn til, at der skulle tages rimeligt hensyn til virksomhederne. Det er begrundelsen for, at jeg som deltager ved udarbejdelsen af forligsteksten ikke kan stemme for dette lovforslag. Jeg mener ikke, regeringen har levet op til den aftale, der er truffet.

Svend Erik Hovmand (V):

Når jeg tager ordet i denne forhandling, er det ikke alene for at markere en almindelig utilfredshed, men specielt for at oplyse, at jeg ikke kan medvirke til vedtagelsen af ændringsforslag nr. 4, konkret hvad angår stk. 2 vedrørende øldåser.

Jeg respekterer selvsagt et augustforlig og agter at stemme for lovforslaget ved tredje behandling, men jeg ønsker altså at markere, at der på ét punkt specielt er en urimelig sats, nemlig satsen for øldåser. Når jeg gerne vil fremhæve det punkt, så er det, fordi det forud for disse forhandlinger var en almindelig opfattelse, at man burde gøre, hvad man kunne, for at hindre urimeligheder i forbindelse med en sådan lov. Jeg mener, at denne lov på dette ene punkt er særlig urimelig af 3 årsager:

For det første er det almindeligt kendt, at der er indgået en frivillig aftale mellem bryggerier, som indebærer, at øldåserne vil være totalt væk fra det danske marked i løbet af kort tid. For det andet vil denne afgift stort set kun ramme én dansk virksomhed, nemlig Faxe. For det tredje vil satsen på de 25 øre, der vel i udsalg bliver et sted mellem 30 øre og 35 øre, stille det lille bryggeri urimeligt i konkurrencen med de store. Jeg mener, at det vil være vanskeligt sagligt at forklare fornuften af denne specielle afgiftssats, og jeg vil derfor ikke kunne medvirke til dette ændringsforslag.

Askjær Jørgensen (FP):

Når vi fremsætter dagsordensforslaget, så er det så let at gå herop og sige: vi vil ikke være med til det dagsordensforslagspjet.

Det, det rent faktisk drejer sig om, er, at der er en 3-4 forligspartier, der føler sig meget dårligt tilpas, når der bliver boret i deres dårlige samvittighed. Derfor er det med en vis tilfredshed, jeg skal konstatere, at to tidligere finansministre – fremtrædende medlemmer af hver deres folketingsgruppe - inden for de sidste timer har markeret, at nu kan end ikke disse hærdede politikere være med længere. Jeg synes, det fortæller noget om, hvem det er, der fremlægger pjattet politik, og hvem det er, der ikke fremlægger pjattet politik.

Jeg vil gerne takke for, at vi får en illustration af, hvordan de borgerlige stemmer på de konservative bænke arbejder. Det er rart at vide, at de arbejder på socialistisk politik. I skal have tak, fordi I har givet os disse kort på hånden.

Hvis man vil gå over til at være saglig i forligspartierne, så vil man blive fri for en række dagsordensforslag, men så lang tid vil skal finde os i den slags forslag, som skatteministeren har præsteret med dette emballageafgiftsforslag, så er i hvert fald målet for, hvad der er pjat, så langt ude, at det har vi ikke nået foreløbig – og vil ikke nå det inden for de første mange år – med hensyn til dagsordener.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Vi må erkende, at vi også i forbindelse med dette lovforslag har fået en lidt mere

[Ministeren for skatter og afgifter]

bredspektret tilkendegivelse, end vi normalt får vedrørende de lovforslag, der har været behandlet af skatte- og afgiftsudvalget. Men det er jo ikke noget nyt, at en række af disse spørgsmål interesserer bredspektret ude omkring i befolkningen – også geografisk, som vi fik et enkelt fremragende eksempel på.

Jeg skal ud fra min menneskekærlige indstilling i almindelighed og over for hr. Ellemann-Jensen i særdeleshed undlade at komme med min version af forhandlingsforløbet. Det kan vi godt lade ligge på dette tidspunkt, hvor vi i samdrægtighed har skrevet denne betænkning.

Jeg skal sige til hr. Anders Andersen, at når jeg tænker på forhandlingsforløbet, står det mig noget uklart, hvorfor det ændringsforslag, jeg har stillet i denne betænkning, i mindre grad end det, vi tidligere har drøftet i forhandlingsforløbet, skulle opfylde augustforliget. Det blev da heller ikke særlig stærkt præciseret her fra talerstolen.

Til hr. Thorndahl er der jo ikke mange bemærkninger at gøre. Lige så lidt som hos fremskridtspartiets ordfører ved det forrige lovforslag undgik vi jo en lang række påstande uden én eneste dokumentation, en fuldstændig lodret, plat nedrakning af det, der lå her, en argumentation om, hvor meget det nedsatte respekten for folkestyret, hvilket så blev kronet med den uundgåelige konklusion, at fremskridtspartiet medvirkede til dagsordensdeliriummet ved at fremsætte det forslag om motiveret dagsorden, der ligger her. Så kan vi jo diskutere, hvem det er, der nedsætter respekten for folkestyret, om det er den fremgangsmåde, fremskridtspartiet anvender, eller det er den fremgangsmåde, vi andre anvender.

Der har været nogle problemer omkring ændringsforslaget, der står i forbindelse med bindende kontrakter, problemer, der er rejst af fremskridtspartiet, både mundtligt nu her og også skriftligt, idet man ønsker datoen ændret for det tidspunkt, hvor den bindende kontrakt kan indgås, fra det tidspunkt, hvor lovforslaget blev fremsat, til datoen den 16. december. Jeg må meget advare imod, at man følger dette forslag. Jeg kan da godt sige, at vi allerede nu er vidende om, at leverandører af flasker foreslår, at man træffer aftale om leverancer af flasker – med den tilføjelse, at datoen for en sådan kontrakt jo var noget, man selv kunne bestemme de to

parter imellem. Jeg vil godt sige, at det er en opfordring til svindel, og det kan vi naturligvis ikke medvirke til. Vi kan heller ikke medvirke til yderligere at forbedre mulighederne herfor ved disse datoændringer. Det kan vi under ingen omstændigheder – lige så lidt som de øvrige ændringsforslag fra mindretal – tage.

Camre (S):

Jeg prøvede ved førstebehandlingen at få hr. Kaj Hansens forståelse for, hvorledes genbrugseffekten fremkommer. Det er ikke nødvendigt, vil jeg gerne have lov at gentage, at pålægge de handlende at modtage flaskerne ved en særskilt lovgivning. Det forhold, at afgiften fordyrer visse emballager, gør det i sig selv ønskeligt at bruge dem flere gange, idet man derved kan nedsætte den vægt, afgiften har på den enkelte aftapning, hver gang man bruger emballagen, og det er for os nok.

Vi undgik heller ikke denne gang et forslag til dagsorden. Jeg vil med henvisning til de bemærkninger, hr. Christophersen gjorde under den forrige sag på dagsordenen – det var nemlig visdomsord – afvise denne dagsorden.

Thorndahl (FP):

Hr. Kaj Hansen sagde i sit indlæg, at forligspartierne har dårlig samvittighed, når deres resultater skal bedømmes, og at det ikke er nogen tilfældighed, at vi både ved forhandlingen om isoleringsfradraget og forhandlingen her om emballageafgiften har fået markeret utilfredsheden med forhandlingsresultaterne gennem fremsættelse af dagsordensforslag. Forligspartiernes dårlige samvittighed understreges jo meget tydeligt gennem deres irritation over de meget berettede forslag til dagsordener, som helt klart er med til at markere denne utilfredshed.

Jeg finder hr. Ellemann-Jensens betragtninger over vort dagsordensforslag meget interessante. Hr. Ellemann-Jensen siger, at vores dagsorden svarer til at sige, at 2 og 2 er 4. Jeg må konstatere, at vi er helt enige med hr. Ellemann-Jensen. Vi er helt enige om, at emballageafgiften erhvervspolitisk set er en fejltagelse, og at lovforslaget er med til at hæmme en positiv erhvervspolitik. Jeg synes, at hr. Ellemann-Jensens reaktion over

[Thorndahl]

for disse kendsgerninger, hr. Ellemann-Jensens holdning, er med til at vise, hvor lunken venstre egentlig er med hensyn til at føre en egentlig erhvervs politik.

Hr. Bernhard Baunsgaard tilkendegav, at man fra det radikale venstres side misbilligede, at man benyttede fremsættelse af dagsordener under forhandlinger om lovforslag, idet partiernes stilling til lovforslagene blev markeret ved afstemninger ved anden- og tredjebehandlingerne. Det er da en interessant betragtning. Jeg synes, jeg skylder hr. Bernhard Baunsgaard at oplyse, at det radikale venstres ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, den 19. april i år under anden behandling af forslag til lov om ændring af færdselsloven fremsatte et forslag om motiveret dagsorden – en dagsorden, der i øvrigt blev vedtaget med stemmerne 107 for og 57 imod, mens der var 2, der undlod at stemme. Det dagsordensforslag, som fremskridtspartiet her har fremsat, er fremsat på nøjagtig samme måde som det dagsordensforslag, det radikale venstres ordfører fremsatte, med samme begrundelse.

Ellemann-Jensen (V):

Fremskridtsfolk som hr. Thorndahl lever jo i deres egen besynderlige drømmeverden, hvor man tror, man kan forenkle tingene til det uigenkendelige. Jeg siger, det er det samme som at sige, at 2 og 2 er 4, det, der står i dagsordensforslaget. Lad os prøve at tage det punkt for punkt.

»Vedtagelsen af emballageafgiften vil være en administrativ byrde for erhvervslivet«, siger man. Ja, naturligvis, det vil da enhver afgift. »Den bidrager til at forhøje pris- og omkostningsniveauet.« Ja, naturligvis, hvilken afgift ville dog ikke det? Og den »skaber konkurrenceforvridning«. Ja, naturligvis. En afgift, der skal fremme genbrug, vil da skabe konkurrenceforvridning, for genbrug kan man kun fremme ved at lave konkurrenceforvridning. Det er altså i smuk overensstemmelse med de ting, man har ønsket. Jeg må advare hr. Thorndahl mod at prøve at forenkle tingene, sådan at alting enten er sort eller hvidt.

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde før: det dagsordensforslag er noget pjat, det vil vi ikke være med til.

Ole Olsen (SF):

Med hensyn til fremskridtspartiets dagsordensforslag fik hr. Ellemann-Jensen sagt det, jeg ville sige, at hensigten med at ville fremme genbruget netop indebærer, at man skaber konkurrenceforvridning. Det er to ord for den samme side af sagen. Dermed har jeg også sagt, hvorfor SF naturligvis ikke kan stemme for dette dagsordensforslag, men må stemme imod det. Jeg skal i øvrigt ikke gå dybere ind i spørgsmålet om dagsordensraset herinde.

Hr. Kaj Hansens indlæg her fra talerstolen synes jeg var meget interessant. Han talte om, at jeg om lørdagen skulle hen og hente en halv flaske brændevin, og når jeg så om søndagen åbenbart havde behov for en ny halv flaske, så kunne jeg ikke få pengene tilbage for flasken. Nu synes jeg, det havde været mere fair, hvis hr. Kaj Hansen havde brugt sig selv som eksempel – så forstår jeg godt bekymringen. Jeg må gøre hr. Kaj Hansen opmærksom på, at SF stemte for forhøjelse af spiritusafgifterne, men så vidt jeg erindrer, stemte hr. Kaj Hansen imod. Dermed mener jeg, at den side af sagen skulle være sat på plads.

For SF har spørgsmålet om juice, hvor der er en rimelig chance for at tvinge emballeringen over fra pap til flasker, været betydeligt vigtigere end spørgsmålet om brændevin, som synes at optage hr. Kaj Hansen så stærkt.

Jeg forstår ikke rigtig hr. Kaj Hansens logik, når han siger, at han vil stemme imod SFs ændringsforslag. Det er et forslag, som sigter mod en mindre afgift end det, som er foreslået af flertallet. Men det kan godt være, at det er en logik, der er speciel for hr. Kaj Hansen.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg må først sige, at jeg håber ikke, hr. Ole Olsen har følt sig truffet af det lille eksempel, jeg brugte. Det har bestemt ikke været hensigten.

Til ministeren må jeg sige, at helt uden nye afgifter kunne man jo begynde at gennemføre genbrug. Jeg ved ikke, hvad sådan en halv snapseflaske står i, det er vel noget med 50-60 øre. Det vil sige, at hvis de handlende fik pligt til at modtage den, så kunne man få 50-60 øre for sådan en flaske. Nu

[Kaj Hansen]

siger ministeren – uden overbevisning i stemmen, det skal være indrømmet – at når man lægger en afgift på disse snapseflasker, så er de, der sælger dem, helt vilde for at modtage dem, så vil der opstå genbrug af sig selv. Det er vist kun ministeren, der tror på det.

Inden vingerne vokser helt ud på hr. Arne Bjerregaard, så må jeg sige i anledning af al den snak om, at man ikke kan fremsætte et dagsordensforslag under et lovforslags behandling, at det bliver man nødt til at affinde sig med, så lang tid forretningsordenen tillader det. Lad mig minde om en bestemt episode. Da vi havde afgivet betænkning vedrørende knallerter og var ved at diskutere dette lovforslag, så var der et parti – jeg tror, det var de radikale – der fremsatte et dagsordensforslag om 30 km. Hvad skete der? Det forslag blev såmænd vedtaget. Der er altså præcedens for, at man ikke alene kan foreslå dagsordener under et lovforslags behandling, men at man også i visse tilfælde kan få dem vedtaget.

Jeg skal til sidst sige, at vi stemmer imod det af fremskridtspartiet fremsatte dagsordensforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er vist ikke så mærkeligt, hvis nogle mennesker uden for denne sal synes, at vi bærer os besynderligt ad, når det gælder dagsordener. Må jeg ikke gå tilbage til den afstemning, der er nævnt her af flere ordførere. Jeg mindes udmærket den dag i april måned. Situationen var den, at det ikke gennem lovforslaget eller gennem de ændringsforslag, der var stillet, var lykkedes at nå til afklaring. Derfor var en dagsorden nødvendig, og som hr. Thorndahl nævnte, så var der et stort flertal i folketinget, der var enig med det radikale venstre. I dag er det dagsordenerne, der forsøger at skabe forvirring. Forslagene er klare, ændringsforslagene er lige så klare. Der er ikke brug for det cirkus, for det er et cirkus, når dagsordensforslagene ikke tjener noget fornuftigt formål.

Jeg har et enkelt spørgsmål om administrationen af loven at stille til ministeren. Det drejer sig om administrationen af § 1, stk. 2, om, på hvilket trin i fremstillingen af papkarter afgiften skal betales. Der siges en hel del i bemærkningerne herom, og det, jeg gerne ville have opklaret, er, om det ikke er

ministerens agt at opkræve kartonafgiften på det sted, hvor der ydes en større del af arbejdet, af fremstillingen. Hvis f. eks. en virksomhed har en maskine, der udstanser kartonbeholderne, men køber halvfabrikata hjem i form af store papruller, er det så ikke meningen at lægge afgiften ude i udstansningsleddet, uanset om denne virksomhed, der har maskinen og stanser kartonen ud, i øvrigt som hovedbeskæftigelse f. eks. har fremstilling af juice? Det ville jeg gerne have bekræftet, hvis ministeren kan gøre det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal da gerne give hr. Kaj Hansen ret i, at der er præcedens for, at man kan stille dagsordensforslag ved et hvilket som helst lovforslags behandling, hvilket bl. a. de radikale klart har bevist ved hr. Niels Helveg Petersens dagsordensforslag om en fartbegrænsning på 30 km for knallerter, som vi stemte for, det erkender jeg, eller som nogle af os i kristeligt folkeparti stemte for.

Alligevel mener vi, at det er utidigt altid at fremsætte dagsordensforslag, hvis der er noget, der går én imod. Vi må tage til efterretning, at vi ikke har kunnet argumentere godt nok i udvalgene, men vi mener ikke, det er rimeligt at bruge dagsordener som slag i hovedet på et flertal, om man vil, eller til at manifestere, at man er uenig med et eventuelt flertal.

Det fremgår også klart af, at vi i kristeligt folkeparti igennem de 4 år, vi nu har været repræsenteret herinde, kun har stillet 2 eller 3 dagsordensforslag.

Men nu er dagsordensforslaget altså stillet – som i sin tid de radikale stillede et dagsordensforslag, som vi var positive over for – og da det nu er stillet, så vil vi stemme efter forslagens indhold, og derfor ville vi stemme for dagsordensforslaget. Vi har selvfølgelig det håb, eftersom der går mere og mere opløsning i forligspartierne, hvor de falder fra én efter én, at når vi bare bliver ved og snakker længe nok, så bliver der ikke et flertal, men et mindretal for dette forslag.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal kort takke hr. Ellemann-Jensen, fordi han tydeligt og sagligt forklarede, hvilke tre væsentlige ting der er omtalt i vores dagsordensforslag. Vi var glade for at få det

[Askjær Jørgensen]

pointeret af en fagmand, der er god til at udlægge en politisk tekst. Jeg skal i øvrigt meddele hr. Ellemann-Jensen, at når vi skal debattere den forespørgsel, der har nr. VIII, så skal vi nok huske at tage fat på, hvad venstre står for.

Maisted (FP):

Det, der var interessant ved hr. Ellemann-Jensens udtalelser, var selvfølgelig, at han læste den første del af dagsordenen og så sagde: det er vi jo alle sammen enige i, det er jo konklusionerne af det lovforslag, der ligger. Det er vi altså enige om giver byrder for erhvervslivet og forhøjer pris- og omkostningsniveauet. Det, vi åbenbart ikke er enige med venstre i, er anden del af dagsordensforslaget, nemlig at der er langt mere behov for foranstaltninger, der kan lempe erhvervslivets byrder og lette pris- og omkostningsniveauet. Det afgørende er, at venstre gang på gang siger det stik modsatte af, hvad partiet gør. Det, vi har behov for her for at bekæmpe arbejdsløsheden og for at lette erhvervslivets byrder, det er ikke at lave afgiftslove, der betyder 130 mill. kr. mere i udgifter for erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg er sandelig også enig med fremskridtspartiet i, at der er behov for foranstaltninger, der kan lette erhvervslivets byrder og lette pris- og omkostningsniveauet. Det er lige præcis, hvad vi fik med i købet, da vi accepterede en emballageafgift, som vi måske ellers gerne havde været foruden, for de ting her skal jo ses i en sammenhæng. Det skal ses i en sammenhæng i et forlig, hvor vi til gengæld sikrede erhvervslivet rimeligere vilkår for investeringer, og hvor vi sikrede omkostningslempler, f. eks. ved at et par uger af dagpengeordningen faldt bort. Se, det er noget, der har noget med arbejdende folkestyre at gøre – og hvis fremskridtspartiet tog sig en tænkepause på et par år, så kunne det være, man fandt ud af, hvad der menes med det.

Glensgård (FP):

Ja, nu har man jo ikke farmand til at rage kastanjerne ud af ilden, men hr. Ellemann-

Jensen nævnte også, at forslaget tilsigtede genbrug. Vil hr. Ellemann-Jensen bekræfte, at der over for udvalget er fremkommet oplysninger om, at genbrug ikke forbedres ved hjælp af dette forslag? En mand fra en virksomhed, som netop beskæftiger sig med ideen om genbrug, altså en mand, som ligefrem skulle leve af genbrug, siger: denne lovgivning giver ikke øget genbrug. Hvori ligger fordelene, når endog ikke den virksomhed, som skulle have profit af forslaget, kan se genbrugstanken? Ja, måske navnet Jensen kunne være genbrug, men det skulle også være det eneste.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Hr. Ellemann-Jensen henholder sig til et augustforlig, der har betydet, at skatterne og afgifterne er steget med en 6–7 mia kr. på årsbasis. Det betyder forøgede omkostninger for erhvervslivet. Dertil kommer et lovforslag som dette. Hertil siger man, at de penge – skaffet ved yderligere skattebyrder på andre – som man vil dele ud selektivt, vil betyde en lettelse for erhvervslivet. Det er ikke en politik, et liberalt parti burde føre.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det er vist ikke til for os andre at blande os i det fortsatte private opgør, der synes at ride dagsordenen i dag som en mare. Derfor skal jeg blot sige, at jeg igennem tummelen kun har opfattet ét spørgsmål til undertegnede, nemlig det, hr. Bernhard Baunsgaard stillede, der drejede sig om administrationen af § 1, stk. 2, hvor den situation jo kan foreligge, at en given virksomhed videreførarbejder halvfabrikata, f. eks. i forbindelse med en udstansning af disse halvfabrikata og derefter limning og videre bearbejdning til emballager. I det omfang der derved på virksomheden foregår en betydelig værdiforøgelse – og det forstår jeg er tilfældet i det eksempel, hr. Bernhard Baunsgaard nævnte – så taler alt for at være positivt indstillet over for at lægge afgiften i det sidste led og ikke i det næstsidsste led.

(Kort bemærkning).

[Camre]

Camre (S):

Jeg tror, jeg har været til samtlige møder i skatte- og afgiftsudvalget i denne sag, og jeg erindrer ikke, at nogen skulle have givet udtryk for, at denne lov ikke ville fremme genbrug. Jeg tror, hr. Glensgård og jeg har den samme deputation i tankerne, og det, der blev sagt, var: nu må I endelig ikke fritage genbrugsemballage for afgiften, for så vil der ikke blive genbrug af denne emballage; det er vigtigt, at den får samme fordyrelse som den øvrige emballage. Se, det var en anden snak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af *Thorndahl (FP)* (se foran) forkastedes, idet 31 stemte for, 103 imod; 8 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 22 stemte for, 108 imod; 11 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 angående titlen betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2

forkastedes, idet 40 stemte for, 93 imod; 9 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2

vedtoges med 87 stemmer mod 44; 11 stemte hverken for eller imod.

§ 2 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges ved, at

§ 3 forkastedes uden afstemning.

§§ 4-6, ændringsforslag nr. 6, § 7, således ændret, §§ 8-24, ændringsforslag nr. 7, § 25,

således ændret, ændringsforslag nr. 8-11 og § 26, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 13 til ændringsforslag nr. 12

forkastedes, idet 40 stemte for, 93 imod; 9 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 12 om indsættelse af en ny paragraf og § 27

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af:

Forslag til lov om indskrænkning af driften på og senere nedlæggelse af statsbanestrækningen Vojens-Haderslev.

(Lovforslag nr. L 8. Fremsat 5/10 77. Første behandling 13/10 77. Betænkning 8/12 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslaget, lovforslagets tekst i den nye affattelse og lovforslagets overgang til tredje behandling